

Ilie Năstase și Iudith Dibar — primii tenismeni români ai anului 1969

Ca în fiecare sfârșit de an, și de data aceasta, comisia de competiții și clasificări din cadrul federației noastre de tenis a definitivat clasamentele celor mai buni jucători români pe anul 1969. Iată cum se înfățișează această ierarhie

- Bărbați**
1. Ilie Năstase — maestru emerit al sportului
  2. Ion Țiriac — maestru emerit al sportului
  3. Petre Mărmureanu — maestru al sportului
  4. Sever Dron — maestru al sportului
  5. Ion Santel
  6. Viorel Marcu
  7. Sever Muresan
  8. Günther Bosch
  9. Toma Oviți
  10. Codin Dumitrescu, 11. Constantin Popovici, 12. Dumitru Hărădău, 13. Gheorghe Boaghe, 14. Lucian Boldor, 15. Viorel Sotiriu, 16. Iosif Kerekes, 17. Anatol Navroțki, 18. Paul Dumitrescu, 19. Emil Stan, 20. Gheorghe Komorozi. În clasament următor încă un număr de 18 jucători de categoria I.
- Femei (26 de jucătoare de categoria I)**
1. Iudith Dibar — maestru al sportului
  2. Agneta Kun
  3. Julieta Boboc — maestru al sportului
  4. Ecaterina Horsa
  5. Eleonora Dumitrescu — maestru al sportului
  6. Mariana Ciogolea
  7. Hermina Zurăliu
  8. Aurelia Citnaru
  9. Felicia Bucur
  10. Valeria Balai, 11. Vera Rado, 12. Aneta Verone, 13. Vera Dudaș, 14. Lucia Tănăsescu, 15. Florica Butoi, 16. Elena Takacs, 17. Adriana Călina, 18. Virginia Ruzici, 19. Ana Breda, 20. Eleona Cotuna.

IUDITH DIBAR

ILIE NĂSTASE

PESTE BLOCAJ ULTIMUL MOHICAN

Am asistat nu de mult la un meci frumos, probabil cel mai frumos din câte a programat în București actualul campionat: Steaua — Rapid.

Cele două echipe, făcând parte din eșalonul fruntas al voleiului nostru masculin, au înțeles, în ocazia dată, să-și respecte firma, oferindu-ne un spectacol sportiv de un nivel ridicat. Nu se întâmplă totdeauna așa...

După cum se știe a câștigat Rapidul și, cu riscul de a repeta ce au spus croniclearii, vom remarca întregul lot al învingătorilor și pe acela care i-a condus de pe margine — antrenorul emerit Gheorghe Petrescu. Dar, din nou reluând o evidentieră deja făcută, îl vom remarca în mod cu totul deosebit pe rapidistul Drăgan. Ne propunem chiar, renunțând la analiza jocului său, la interpretarea rezultatului.

să-i consacram rindurile de față.

Căpitanul-antrenor al echipei Rapid merită toate superlativetele, atât pentru jocul său, cât și pentru felul în care și-a condus echipa. A servit fără greșală, a dat pase ideale, a atacat necruțător, a plonjat pe tot terenul, salvând mingi fără speranță. A dovedit, de asemenea, o admirabilă orientare în teren atacând și dirijând atacurile în funcție de compoziția și dispozitivul blocului advers.

Să adăugăm la aceste eoloții o remarcă: acest jucător care s-a ridicat cu o clasă peste nivelul celorlalți aflați pe teren, acest jucător, singurul despre care se poate spune fără ezitare că a practicat un volei modern, este în vîrstă de 31 de ani.

Bineînțeles, lui Drăgan această circumstanță îi face cinste, performanța sa este cu

alt mai lăudabilă. Nu credem, însă, că voleiul nostru îl face cinste situația cu o partidă disputată între două echipe frumuse să fie atât de evident dominată de un jucător aparținând unei generații care nu mai are nici un alt reprezentant activ. De fapt, dacă stăm să ne gîndim, atunci cînd spunem că Drăgan este un jucător modern, spunem, în același timp, că el joacă așa cum se juca acum 5—10 ani, într-o perioadă pe care nu treceea timpul, cît evoluția voleiului nostru o făcea să apară îndepărtată. Atunci exista un lot întreg de jucători la valoarea lui Drăgan, lot selectat din 30—40 de jucători de valoare apropiată.

Asa era atunci, trecuți-au anii...

Acum, dintre cei mulți de atunci, a rămas doar Drăgan, singurul care mai reușește să afirme farmecul voleiului ca spectacol sportiv. Dar nici acest ultim mohican — căruia dorim să i se implicească toate urările de longevitate sportivă — nu va putea să poarte flamura acestui sport o veșnicie. Și atunci?

Uitați-vă la Drăgan, studiat-l, tineri voleibaliști — căruia vă dorim succese comparabile, sperînd că veți avea și îndrumarea necesară pentru a le realiza! Profitați de exemplara lui timp! Întrebați-l cum se pregătește, cum se pregătea atunci cînd s-a format ca jucător, atunci cînd se formau jucători ca el. Poate că există un secret care trebuie redescoperit...

Marcel RUSECU

PANORAMIC SPORTIV INTERN

Bună dimineață iarnă, bine ai venit!

Luna cadourilor le-a adus iubitorilor sportului, pe lângă multe ale daruri, și pe acela al zăpezii, abundentă și pufoasă, care a acoperit muntii, pîrțile, împodobind cu beteală brazilă semei.

Și astfel schiorii au putut întoarce mai repede filele calendarului, începînd sezonul oficial în decembrie și nu după Revelion, cum a statornicit tradiția. Cu cît mai repede, cu atît mai bine. Schiul românesc are nevoie de viză. La propriu și la figurat...

„Criteriul primei zăpezi” programează un concurs de ampoare, reunind — aproape fără excepție — pe toți virtuozii slalomului (pe pîrțile de la Virful cu Dor) și pe maeștrii alergărilor lungi, în Piața Arșă.

Bucurîndu-se de acest start precoce ne gîndim, totuși, că modalitățile lenșurii schiului alpin românesc pe orbite consacrate internaționale sînt încă departe de a fi fost elucidate.

nole, încercate de emoții și amblii: mecurile STEAUA — DINAMO. Ele vor decide pe cîștigătorii turului acestor întreceri.

În multe ramuri sportive înfîlîrile dintre „albastri” și „albi” au mult mai multă însemnătate decît simpla stabilire a unui lider. De forța și valoarea reprezentanților acestor cluburi depinde soarta unor reprezentative naționale, pentru că în vîră 12—14 discipline, cel puțin, este cîntăciuit în principal din „slești” și „dinamoviști”. Ceea ce este și bine, dar și rău. Bine, pentru că în loturi vin sportivi pregătiți cu seriozitate și spirit de răspundere; rău, fiindcă baza de selecție rămîne — totuși — restrînsă, dispărînd stimulul și motorul concurenței, multe alte organizații sportive (cu bugete considerabile) fiindouri și liniștite un somn foarte rar tulburat.

Iată de ce așteptăm ca aceste derbyuri, demonizate uneori prin repelițe, să trezească în sfîrșit dorința ca tot mai mulți să intre în hora oprîgă a supremației.

Voleiul și baschetul, aflate la finisul primei părți a campionatului, programează, printr-o simetrie sortită parcă dinadins de Fortuna, două derbyuri tradiționale.

Simbătă și duminică judokanii studenți au prilejul să tranșeze niste rivalități în cadrul „Cupei U.A.S.R.”, care va reuni 9 echipe din provincie și 2 din Capitală, pe satele școlii de sport a Institutului Politehnic (303).

Se prevede un „duel lung” între cele din București, Timișoara și Craiova. Dacă nu cumva se vor ivi surprize. Ceea ce ar fi de așteptat și... de dorit.

Valeriu CHIOSE

Marianne Adami-Benning

Joi dimineață a încetat din viață, după o îndelungată suferință, maeștra sportului Marianne Adami-Benning, fostă componentă a lotului național de handbal în 11, în perioada anilor 1949—1953.

Colegele de sport, toți iubitorii handbalului din țara noastră, îi vor păstra o neștersă amintire.

Valeriu CHIOSE

Am ajuns și aici — e logic, la mîntea cocoșului și nu trebuie s-o ascundem: la televizune, ca în orice artă, se găsesc mulți cocoși, atît în rîndurile creatorilor cît și în rîndurile publicului văzător. Tocmai în această calitate de cocoș, mi-am dat seama de mult, din toamnă, cam de pe vremea europenei de atletism, cînd am înregistrat marea victorie de a-l avea acolo pe Topescu, că la iarnă meciul de rugby România—Franța ne va rămîne departe, străin, pierdut. Și am ajuns aici: o poză de aia care nu mișcă, nu vede, și în spatele ei o voce din piroferă (căutați singuri în dicționar ce-i aia piroferă) care ne spune timp de cinci minute, că românii au jucat bine și-n progres la Tarbes. E bine, e foarte bine, e al dracului de bine, să aibă parte de acest bine cine știu eu. Am ajuns să nu vedem cel mai important meci de rugby al României, am ajuns să nu trimitem oameni și aparate la singura înfruntare serioasă trăită anual de un sport în care putem face multe, în care sîntem tari și putem fi și mai tari. Noi încă nu ne dăm seama ce putem spune în rugby. 14—9 cu Franța, la ea acasă, după ce

lege lesne ce e un demi la deschidere și un „en avant”... Murim după Răducanu și Pelé, pricepem toate în intențiile lui Charlton și Numwell-ler VI, dar uităm că pînă a ajunge la această adîncă filozofie — așa cum se întâmplă în orice filozofie — omeni-

Am făcut să și tremure la 11—9, e ca și cum am fi pierdut cu 2—1 la fotbal, pe Maracana — asta după o tabelă finlandeză proprie. Nu merita să fim am o asemenea meci? „Lumii nu-i place rugbyul... rugbyul nu e înțeleș...” — cunosco argumentele astea, în

TELECRONICA

Somnul de duminică

SEMENIC — MUNTELE REȘIȚENILOR

(Urmare din pag. 1)

(prin Elisaveta) chiar și pe cel național, pentru a arăta că la Reșița, mai bine zis pe Semenice, există de decenii o tradiție a schiului alpin de performanță, continuată și în momentul de față prin prezența lui Andrei Konecsny și Marianei Treștan în loturile reprezentative de tineret. Faptul este normal dacă ținem seama de condițiile naturale existente, de prezența unor pasionați diriguitori și instructori de schi și, bineînțeles, de popularitatea de care se bucură acest sport în rîndul reșițenilor. Cît privește condițiile materiale, ele au fost în ultima vreme din ce în ce mai bune și acest lucru se oglîndește atît în sporierea numărului mijloacelor mecanice de urcat, cît și în cantitatea și calitatea echipamentului și materialelor sportive puse la dispoziția amatorilor de a practica acest sport. Evident, nu poate fi omisă existența Școlii sportive, în cadrul căreia elevii din Reșița pot urca treptele măiestriei sub îndrumarea unor cadre cu calificare superioară, cum sînt Zorita Suciu-Vasile și Heidi Zorita Jecny. Preocupare pentru dezvoltarea schiului în rîndul tineretului aflăm și la

Clubul sportiv muncitoresc (instructor voluntar Em. Vărăjitoru), la asociația sportivă Olimpia (instructor sportiv Ed. Lamas), ca și la Liceul nr. 2 și la cele două școli profesionale din Reșița, unde schiul alpin și cel de fond se află la loc de cinste.

RAMINERI IN URMA

Am amintit despre îmbunătățirea unor condiții de practicare a schiului. Am pomenit despre dragostea purtată schiului de către tineretul reșițen. Trebuie să arătăm, însă, că sporierea numărului practicanților (și ne referim numai la cei ajunși la un anumit nivel — să-l zicem de performanță) nu s-a produs în același ritm cu îmbogățirea bazei materiale. Este drept, în ultima vreme, la Semenice a fost construit un schi-lift, iar în acest sezon vor fi amenajate două baby-schi-lift-uri. Dar, cele 100 de schiuri cu care este dotată Școala sportivă sînt insuficiente, cu atît mai mult cu cît în timpul vacanțelor ele sînt utilizate și de sportivii alor secții (natație, atletism); condițiile de cazare la complexul Semenice sînt destul de vitrege, mai ales în vacanțe, pe motiv (declarația directorului agenției O.N.T., tov. Cornel Ha-

mat) că în aceste perioade se organizează la Semenice tabere studențești și, în plus, vin și mulți turiști din Timișoara (și copiii din Reșița unde să se ducă, tovarășe director? La Borșa sau în Alpi?); numărul cadrelor capabile să contribuie la instruirea în schi a elevilor este evident insuficient (unde sînt absolvenții cu specializarea schi a I.E.F.S.-ului?). Pe cînd rezolvarea acestor probleme?

VALIUG, GĂRINA — IZVOARE NEFOLOSITE

După prezența schiorilor la concursurile locale, poți crede că Reșița este singura așezare locuită din preajma Semeniceului. Dar, de fapt, exact la poalele masivului (și chiar la stația de jos a telefericului) se află comuna Văliug, mare, bogată, frumoasă, cu școala generală, cu tineri dornici de a practica schiul și la alt nivel decît ca mijloc de transport între casă și școală. Nimeni nu s-a gîndit, însă, să înființeze la Văliug una sau mai multe grupe ale Școlii sportive din Reșița. Sau măcar să doteze școala generală din Văliug cu schiuri și să-l angreneze pe profesorul de educație fizică în munca de instruire a elevilor în tainele

schului. La fel se poate spune despre Gărina, un sat aflat tot la „doi pași” de Semenice, ca și despre alte localități, mai mici sau mai mari, situate în această zonă montană. I-am sugerat cele scrise aici tov. Rusalin Modor, președintele comisiei de schi a județului Caraș-Severin (de altfel, un harnic și inimos gospodar al schiului local). S-a arătat încântat de idee și a promis că o va pune în practică. Putem să nu-i urăm succes?

DE UNDE SE PROCURĂ SCHIURI?

Bineînțeles, de la magazinul de sport din Reșița. Dar găsești întotdeauna ce-ți trebuie? Iată, în zilele trecute, deci cînd sezonul „bătea la ușă”, la magazinul cu pricina se aflau 10 (zece) perechi de schiuri de la 1,70 m în sus. Se mai găseau legăturile. Beje, însă, nu. Și nici schiuri pentru copii. Ni s-a spus că noua „organizație” este de vină: pentru a procura necesarul, magazinul se adresează pentru bocanci magazinului de încălzîminte, pentru hanorace magazinului de confecții, pentru schiuri I.C.R.M.-ului (toate aflate la Timișoara). Cu doi ani în urmă, cînd treburile nu erau alt decît „organizate”, comanda se făcea pentru toate cele trebuitoare la I.D.M.S. Timișoara, de unde cele solicitate veneau în timp foarte scurt. Acum, însă, treburile merg lare greu, din motive lesne de înțeles. Să mai spunem că la sate nu ajunge nici urmă de material sau echipament necesar practicii schiului și că pentru a face copilului cel mai dorit cadou de Anul Nou tatăl este nevoit să bată drumul pînă în oraș? Nu ar fi mai util să se livreze și magazine din satele de munte schiuri, bocanci și toate celelalte atît de solicitate de tineri?

LA BACĂU, OPTIMISM ÎNAINTEA ÎNCEPERII SEZONULUI DE SCHI

(Urmare din pag. 1)

— Relieful județului nostru oferă condiții și pentru acest sport, dar nu la mîntea de performanță. Avem o pîrție la Tg. Ocna de 1500 m, cu diferență de nivel de 600 m. Pentru sportivii și secțiile cluburilor sînt în posesia titlului suprem, un pugilist trebuie să susțină — în fața finală — 3 meciuri, care pot fi eșalonate pe parcursul a 7—8 zile de concurs, din care 15 zile sînt J.O. în ansamblu.

Întrebarea care se ridică este însă următoarea: unde și cînd trebuie să se desfășoare faza preliminară. În cadrul căreia din 25—35 de boxeri la o categorie de greutate să se califică pentru „finală” cel mai bun și pugilistul?

Păreră noastră este că în privința modului de desfășurare, lucrurile nu trebuie să difere de procedul actual. În prezența tuturor boxerilor participanți, tragerea la sorti sînt fie cea obișnuită, dintre meciuri urmînd a se disputa toate cele dinaintea sferturilor de finală. Eventual, poate fi luat în discuție dacă este sau nu necesar ca înaintea desfășurării „finalelor” să se facă o nouă tragere la sorti pentru cei 8 calificați la fiecare categorie.

Cunoscutul arbitru internațional bulgar, Emil Jecov, propune ca preliminarile să se desfășoare în cadrul „olimpiadei” cu 15 zile înaintea perioadei J.O. meciurile disputîndu-se simultan pe 2—3 ringuri în aceeași sală, iar boxerii să aibă dreptul de a folosi casa protectoră.

În ce privește perioada, propunerea este justificată atît prin faptul că oferă boxerilor o stabilitate de refacere înaintea finalului, cît și prin aceea că, ori-cum, sportivii sosesec în orașul „olimpiadei” cu mai multe zile înainte de începerea concursului de odihnă a boxerilor poate fi folosită din plin de către A.I.B.A. pentru organizarea de colozii cu oficialii participanți și J.O. și — în general — pentru activități menite să contribuie la progresul continuu al sportului cu mînuși.

Asupra locului de desfășurare a fazei preliminare, cred că alegerea unui alt oraș din țara noastră (J.O. ar fi mai indicată, ținînd seama, în primul rînd, de necesitatea și a popularității astfel oferită în a populariza boxul amator, în a impulsiona activitatea pugilistică).

Problema folosirii de căști protectoră, precum și aceea a desfășurării meciurilor pe 2—3 ringuri, poate fi analizată ținîndu-se seama însă și de implicățiile pe care le-ar avea atît asupra interesului și a prestigiului sportiv, cît și în privința spectacolului sportiv. Să nu uităm că în timpul unui meci oficial, boxerii sînt obligați să țină seama de micul și frecvent „deranjament” ale căștii protectoră, cî — din contră — sînt tentați să... profite de aceste situații.

— După cîte știu, în împrejurimile Bacăului nu există pîrție. Ce vor face la iarnă mîile de tineri, de elevi, din orașul nostru?

— În cadrul unui plan comun realizat cu organele județene ale U.T.C., precum și cele sindicale, de oficialii participanți sînt prevăzute acțiuni săptămînițale — și zilnice în perioada vacanțelor — ca deplasări pe dealul Măgura și în comuna și în apropierea ei, organizarea concursurilor de schi și aliniuș. Deplasarea se va face cu autobuze. Așa s-a procedat și în anii trecuți.

— Pentru că acțiunea de popularizare a schiului, patinajului și aliniușului se îndreaptă spre masa de elevi, tineri muncitori și copii, am vrea să știm care va fi spor-

— Vorbim la început de plan comun. Organul U.T.C. le revine sarcina de a mobiliza tineretul din școli și de la sate. În acest scop, cu mult timp înainte de anul loc analize și instruirii, s-au discutat posibilitățile de practicare a sporturilor de iarnă, ținînd seama de condițiile naturale ale fiecărei comane. Sindicatul elevilor din orașul nostru a luat în considerare realizarea unui stoc de schiuri populare care să stie la îndemîna tineretului. Trebuie să spunem că planurile alcătuite sînt bune, complete, apreciate de noi toți. Dar, colaborarea noastră cu cei ce au sarcini în organizarea activității sportive trebuie să se manifeste în perioada următoare mai pregnant.

— După cîte știu, la Institutul pedagogic din Bacău, înființată o Facultate de educație fizică. Studenții de aici vă pot fi de mare folos în organizarea activităților de iarnă. Care s-ar fi? — Nu. Am discutat cu conducerea Institutului și facultății și am fost asigurată de tot concursul. Studenții vor fi prezenti la toate acțiunile noastre. Cu cunoștințele lor, ei ne pot fi de folos în școli și, mai ales, în centrul de inițiere în schi, ca și în funcționarea la Tg. Ocna, Bacău, Moinești, Orășul Gh. Gheorghiu-Dej, mai ales cînd de profesori și instructori de activitate sportivă noastră duce lipsă.

— După cîte știu, în această toamnă s-a realizat lucrări frumoase, ca pentru tineretul județului, de elevi, tineri muncitori și copii, am vrea să știm care va fi spor-

sau patina nu va mai constitui ceva de domeniu fantezic. Credem că aceste sporturi vor găsi în județul nostru prieteni statornici, mult mai mulți cît în alți ani, și printru ei, poate, pe viitori campioni.

— Fără îndoială că această perspectivă ne bucură. Iată de ce așteptăm prima invitație de a asista la concursurile populare de schi, indiferent unde vor avea loc. Pe dealul Măgura, pe Cuctur sau Perchin, pe valea Trotusului sau Oltuzului...

break! stop!... box!

DE LA „MARATON” LA „SEMIFOND”... PUGILISTIC! (III)

lelor, cît și prin aceea că, ori-cum, sportivii sosesec în orașul „olimpiadei” cu mai multe zile înainte de începerea concursului de odihnă a boxerilor poate fi folosită din plin de către A.I.B.A. pentru organizarea de colozii cu oficialii participanți și J.O. și — în general — pentru activități menite să contribuie la progresul continuu al sportului cu mînuși.

Asupra locului de desfășurare a fazei preliminare, cred că alegerea unui alt oraș din țara noastră (J.O. ar fi mai indicată, ținînd seama, în primul rînd, de necesitatea și a popularității astfel oferită în a populariza boxul amator, în a impulsiona activitatea pugilistică).

Problema folosirii de căști protectoră, precum și aceea a desfășurării meciurilor pe 2—3 ringuri, poate fi analizată ținîndu-se seama însă și de implicățiile pe care le-ar avea atît asupra interesului și a prestigiului sportiv, cît și în privința spectacolului sportiv. Să nu uităm că în timpul unui meci oficial, boxerii sînt obligați să țină seama de micul și frecvent „deranjament” ale căștii protectoră, cî — din contră — sînt tentați să... profite de aceste situații.

reprezintă însă o necunoaștere totală sau o ignorare a particularităților acestui sport. Alina timp cît boxul amator își încadrează menirea în cerințele sportului în general (de a ajuta tineretul în formarea și perfecționarea anumitor calități fizice și morale), avem nu numai datoria, dar și obligația să inițierăm din componentele lui orice element care ar periclitiza acest nobil scop. Aceasta este, de altfel, principialul argument, principala armă, cu care boxul amator își apără pozițiile în fața „namicului” nr. 1 — profesionalismului. Se dovedește, fără putință de negare, că actualul mod de desfășurare a marilor competiții pugilistice și în special a turneeelor olimpice, favorizează o viață traumatizantă la sportivii, și mai mult; a fi bine pregătit pentru o asemenea competiție reprezintă în momentul de față o noțiune străină pentru elevii și copiii de neamse rezultată sportiv, este influențat de factorii organiza-

Maratonul în atletism este considerat pe bună dreptate, cea mai grea probă. „Maratonul” în box deformează, de-acum, însăși noțiunea de sport.

A fi pasionat al boxului presupune — printre altele — și grăia față de vitorul lui și — în special — al boxerilor. Acesta este motivul pentru care participăm în astfel de debaturi, fără pretenție de a fi considerat specialiști, dar cu dorința de a ne face înțelegem bunele intenții în ce privește sportul pe care-l îndrăgim.

decembrie luna cadourilor

ORICINE POATE DEVENI „CAMPION”, DACA ȘTIE SA-ȘI ALEGA SCHIUL POLITRIVIT. RECOMANDAM UNA DIN MARCILE:

- turist
- SUPER
- CAMPION
- OLIMPIC
- START

DISCURI

- muzică ușoară, populară și simfonică
- arti din opere și opere
- antologie din lirica poezilor români

Constantin CHIRIAC

Fotbal

CONSTRUCTIA ECHIBEI DE PERFORMANTA

Noi urmărim anumite obiective in organizarea unei echipe de performanta. Urmărim, in primul rind, ca o astfel de echipă să aibă o valoare tehnică ridicată, deoarece tehnica determină calitatea jocului și nivelul performanței. O bună tehnică înseamnă o diminuare a risipelor de efort, o încredere jucătorului, are, cu alte cuvinte, o valoare morală deosebită în stăpânirea jocului. În al doilea rind, vom urmări ca jucătorii să-și însușească o diversitate de cunoștințe în domeniul tacticii. Astăzi jucătorii trebuie să răspundă singuri în teren acțiunilor ivite. Să-și schimbe arma tactică și să o facă variabilă, în funcție de situațiile mereu schimbătoare ale jocului. Și, în al treilea rind, o echipă bună trebuie să aibă o pregătire fizică corespunzătoare, cunoștințe teoretice, calități morale și de voință cizelate, care să pună în valoare toate posibilitățile tehnico-tactice.

Să încercăm, prin prisma acestor cerințe, câteva constatări raportate la încheierea tur al diviziei naționale A, așa cum s-au desprins și din recenta consfățuire a antrenorilor respectivelor echipe. În jocul divizionarelor A s-au constatat progrese, în primul rind, la capacitatea de efort a jucătorilor, consecință a unui regim de antrenament corespunzător. Fotbaliștii s-au adaptat la efortul susținut pe care un program intern și internațional sportiv l-a solicitat în anul care se încheie acum. Organizarea jocului în apărare s-a îmbunătățit simțitor în ceea ce privește mărirea zonelor acoperite, iar în ceea ce privește jocul compartimentului ofensiv, s-a observat o mai bună circulație a balonului și a jucătorilor, o frecvență mărită în ceea ce privește trasul la poartă și, cu urmare, un pas înainte în ceea ce privește eficacitatea. Dar, dacă admitem că în turul campionatului s-au realizat îmbunătățiri în ceea ce privește organizarea jocului, acestea, confruntate cu fotbalul modern, promovat

pe plan internațional, se dovedesc încă insuficiente. Capacitatea de efort, de pildă, este sub necesitățile fotbalului contemporan, dinamismul în care se evoluează pe plan mondial prezintă dese schimbări de ritm, o

fiecare din următoarele trei categorii:

a) **organizare** — în apărare și în atac, cu sarcini concrete pentru jucătorii care pot să asigure randamentul formației. Aș încadra în această categorie pe Bobby

Moore și pe Jackie Charlton. Barbu, Solomon, Ivan, Gherghel, Lucescu;

b) **tehnică individuală și manevre de joc** în scopul dejucrii planului adversarului, încadrându-i aici, ca prototip, pe Bobby Charlton și pe Peters, iar la noi pe Radu Nunweiler, Tătaru II, Angelescu, Dembrovski;

c) **„luptă”, care se exprimă prin intervenția activă a jucătorilor, începând de la recuperarea mingii pierdute și până la ducerea la bun sfârșit a fazelor preparatorii reușite. Citez în acest sens pe Hunst și Hunt, iar dintre fotbaliștii români pe Gherghel, Sălceanu, Dinu, Năsturescu, Neagu, Oblemenco, Bădin.**

Tur de orizont la sfârșitul sezonului de toamnă

rază mare de acțiune, o scrupuloasă îndeplinire a sarcinilor duble de atac și apărare. De asemenea, majoritatea echipelor noastre adoptă tactica apărării supranumerice, neglijând însă alte mijloace adecvate. Adăugind la acestea marajul defectuos, depozitarii deficiente și presingul folosit doar cu intermitență, vom putea aprecia că siguranța apărării mai oferă, încă, destule „portie”. În ceea ce privește atacul, deși se preconizează o participare mai largă în cadrul echipei (chiar și a fundășilor), nu toți jucătorii cunosc procedeele și execuțiile finale. Înaintașilor li se cere, de asemenea, să execute pressing, dar aceștia nu știu să-l execute. Adeseori se acțiunează pe un ritm de joc invariabil, lent, cu aglomerări pe o parte sau pe alta din teren, cu reținerea prea mult a mingii. Se caută „cu luminarea” pasa decisivă, iar finalizarea nu beneficiază încă de atenția, insistența și dirigenția jucătorilor din atac. Aceasta se datorează și faptului că numărul atacanților care se pot descurca în fața unor apărări aglomerate este încă foarte mic.

Moore și pe Jackie Charlton. Barbu, Solomon, Ivan, Gherghel, Lucescu;

Moore și pe Jackie Charlton. Barbu, Solomon, Ivan, Gherghel, Lucescu;

MAI INTII JUCATORII SI APOI TACTICA

Care sînt criteriile de care trebuie să ținem seama la construirea unei echipe moderne? O echipă modernă, spunea Helmuth Schön, nu se va bucura niciodată de succes dacă nu va avea jucători corespunzători pentru

Moore și pe Jackie Charlton. Barbu, Solomon, Ivan, Gherghel, Lucescu;

Moore și pe Jackie Charlton. Barbu, Solomon, Ivan, Gherghel, Lucescu;

Moore și pe Jackie Charlton. Barbu, Solomon, Ivan, Gherghel, Lucescu;

Moore și pe Jackie Charlton. Barbu, Solomon, Ivan, Gherghel, Lucescu;

MĂSURĂ A COMISIEI CENTRALE DE COMPETIȚII ȘI DISCIPLINĂ

Comisia centrală de competiții și disciplină a Federației române de fotbal a reanalizat cauzele neperformanței echipei de juniori Fulgerul Dorohoi la meciul cu Po-

litehnica Iași. Comisia a hotărât ca meciul Politehnic Iași — Fulgerul (juniori) să fie reprogramat pentru data de 22 martie 1970.

BALONUL ROTUND

UNITATEA SUFLETEASCĂ — MARELE SECRET UITAT...

Lărgirea autonomiei creează posibilități noi în dezvoltarea fotbalului nostru, — și așa vrea să mai referă aici la una din problemele cele mai sensibile care ne preocupă de multă vreme, aceea a dezvoltării atașamentului jucătorilor pentru sportul preferat, pentru club, pentru familia adunată în jurul unui balon rotund.

Înclt foloseau o libertate de mișcare redusă la un cadru administrativ dat. Dar cluburile s-au dezvoltat, necesitățile de pregătire au crescut și o dată cu ele complexul întreg de probleme legate de progresul general al fotbalului în noi și de rezultate.

Orice antrenor dorește să facă din echipa sa un grup bine sudat din toate punctele de vedere, tehnic, fizic, psihic și moral, dar mijloacele n-au fost decât arareori proporționale cu scopul propus, cel mai adesea totuși rezumându-se la o pedagogie a vorbelor, în lipsa unei pîrgăli concrete de acțiune. Astfel multe inițiative laudabile au rămas în zădărnici, surzinate de prevederi birocratice sau de împiedicări formale, proprii unei structuri și unor rigori străine de specificul activității fotbalistice. Cluburile neavind fonduri proprii erau în mod fatal dependente de disciplina financiară a sistemului cărui aparțineau, astfel

înclt foloseau o libertate de mișcare redusă la un cadru administrativ dat. Dar cluburile s-au dezvoltat, necesitățile de pregătire au crescut și o dată cu ele complexul întreg de probleme legate de progresul general al fotbalului în noi și de rezultate.

Evident, unele din aceste acțiuni implică și aspecte bănești, dar în noua formă de organizare cluburile vor putea cheltui mai mult din veniturile proprii și să-și creeze o echipă de acest gen nu este niciodată o risipă, ci o bună investiție, care dă întotdeauna roade.

Legătura noastră cu jucătorii, legătura dintre jucătorii înșiși, atașamentul lor pentru fotbal și pentru echipă, testatura acestor idealuri de scopuri, interese și sentimente, perfect realizabilă prin noile condiții create, toate acestea vor înălța definitiv bariera falsă care s-a ridicat adesea între conducere și antrenori pe de o parte, fotbaliștii pe de altă parte, jucătorii vor înțelege că nu mai sînt doar niște subalterni, încadrați într-o ierarhie rigidă, se vor simți eliberați de complex, vor ști că sînt membrii aceleiași familii sportive, al aceleiași detașament care militază pentru un scop comun.

— Păpuși pentru fii-meia ai adus, fustă de piele pentru nevastă-meia, ai adus, dar mie cînd ai de gînd să-mi aduci niște cravate din fire sintetică?? (2929)

Trebuie să ajungem neapărat la acest stadiu, — altfel totul va fi fost făcut în zadar!

Petru STEINBACH

PREMIILE TRAGERII EXCEPTIONALE LOTO DIN 9 DECEMBRIE 1969

PREMIILE TRAGERII EXCEPTIONALE LOTO DIN 9 DECEMBRIE 1969

11.000 lei și 12 variante jucate 10%, a 1.000 lei.

Categoria a IV-a: 26 excursii de un loc în U.R.S.S. — partea sudică, a 5.500 lei și 20 variante jucate 10% a 550 lei.

Categoria a V-a: 32 variante a 1.000 lei și 26 variante jucate 10%, a 100 lei.

Categoria a VI-a: 255 variante a 500 lei și 293 variante jucate 10%, a 50 lei.

Categoria a VII-a: 521 variante a 100 lei și 473 variante jucate 10%.

Categoria a VIII-a: 779 variante a 50 lei și 813 variante jucate 10%.

Categoria a V-a: 32 variante a 1.000 lei și 26 variante jucate 10%, a 100 lei.

Categoria a VI-a: 255 variante a 500 lei și 293 variante jucate 10%, a 50 lei.

O repriză cu: FLOREA VOINEA — ATACANTUL SENTIMENTAL

Încep aceste rinduri cu o mărturisire: nu o să-mi lert niciodată faptul că ani de zile am trecut cu o condamnabilă ușurință peste atât de interesantul „sobriet Voinea”, acest caz fotbalistic atât de delicat — și onestul atât de delicat — din soccerul românesc. Anii la rînd, m-am mulțumit să elogiez și adeseori să critic, nerăsușit „magia de marcat și de... rețetă goluri”, năsterele „mă, mărturisesc, niciodată „rotite” interne ale acestui fotbalist român de excepție Căci Voinea, azi o susțin cu toată convingerea, a fost și mai este un fotbalist de excepție. Și totuși...

„răutate” necesară atacantului care vrea și trebuie să învingă și își ingenuchiiază victimele cu singe rece și cu strigăte de viking. Nu. Pentru mine, golurile au fost întotdeauna o bucurie de joc. Am iubit JOCLUL, pe care nu l-am acceptat niciodată ca pe o bătaie pe viață și pe moarte... Imi dau seama, unora am să le par puțin Don Quijote...

— Cu siguranță. Nu uita însă că eroul lui Cervantes se va bucura de dragostea pămîntenilor cît va dura lumina tomnă pentru nobila sa naivitate, pentru sentimentalismul său.

— Deci prima vină este a mea. Aș fi putut, totuși, cred eu, să ajung mai sus dacă oamenii ar fi încercat puțin să mă înțeleagă.

— Care oameni?

— Dumneavoastră, în primul rînd, ziaristii lertăți-vi curajul și sinceritatea...

— Nu pot să iert două virtuți. Le aplaud. Continuă-ți critica. Un ziar corect publică și criticile la adresa ziaristilor.

— Campionate la rînd am fost făcut praf pentru rafările mele, uitîndu-se că de 5—6 ani sînt golgeter echipei și ocup locul 2 pe țară. Este adevărat, eu ratez trei șterțuri din ocaziile pe care mi le creez, dar marea majoritate a atacanților ajung de mult mai puține ori în situația de gol și, firește, ratează mult mai puțin. Cred că nu exagerez spunînd că dacă aș marca jumătate din ocaziile pe care mi le fac — și nu doar un

sferț — aș fi azi altcineva. — Adică?

— Aș fi golgeter detașat, aș fi în lotul național, aș fi unul din favoriții presei și ai antrenorilor, care, în privința mea, s-au lăsat influențați de presă.

— Deci, împotriva antrenorilor îndreptți un alt capăt de acuzare?

— Ce să fac, dacă așa a fost? Eu n-am avut șansa lui Dobrin sau Dan, ajutați să-și revină de la greu la bine... — Știi că ai mare dreptate, Florea Voinea?

— Știu. Dar ce folos... — De ce nu te-ai bătut pentru ca dreptatea ta să iasă la suprafață?

— Pentru că nici pe terenul de fotbal n-am răspuns fundasilor care m-au cosit... Nici nu m-am vîitat. Nici n-am ieșit de pe teren. Am continuat JOCLUL.

Cazul Voinea este dominat de acest „și totuși” pe care soarta (și fotbaliștii au o soartă) l-a plantat undeva în apropierea virtutii, ascensiunea acestui jucător, garantată de mari calități, oprindu-se înainte de culme. Intrebându-mă, la urma urmei, ce i-a lipsit acestui fotbalist dăruit cu toate darurile — inteligență, forță, rară îndemnare, dribling excelent, sut cu ambele picioare, percuție, fantezie, curaj, viteză, inspirație... pentru a ajunge un prim solist (nu numai un bun solist) — am ajuns, negăsindu-mi răspunsuri satisfăcătoare, să... întreb chiar pe el.

Primul său răspuns m-a deconcertat.

— Pentru că am iubit fotbalul cu dragostea sclavului, nu a stăpînului. N-am avut imi dau seama cum, așa

Cazul Voinea este dominat de acest „și totuși” pe care soarta (și fotbaliștii au o soartă) l-a plantat undeva în apropierea virtutii, ascensiunea acestui jucător, garantată de mari calități, oprindu-se înainte de culme. Intrebându-mă, la urma urmei, ce i-a lipsit acestui fotbalist dăruit cu toate darurile — inteligență, forță, rară îndemnare, dribling excelent, sut cu ambele picioare, percuție, fantezie, curaj, viteză, inspirație... pentru a ajunge un prim solist (nu numai un bun solist) — am ajuns, negăsindu-mi răspunsuri satisfăcătoare, să... întreb chiar pe el.

Primul său răspuns m-a deconcertat.

— Pentru că am iubit fotbalul cu dragostea sclavului, nu a stăpînului. N-am avut imi dau seama cum, așa

Păstrez în minte o imagine pe care, de mult, antrenorul Ilie Oană mi-a sugerat-o despre eroul acestor rinduri. „Voinea? Un copil al fotbalului. Știi cum l-am descoperit? L-am zărit, zile la rînd, stînd, sfios ca o fată, pe margine la antrenamentele Petroului. Avea vîră 17 ani. Venea zilnic tocmai de la Puchenii Moseeni să privească antrenamentele. Parecîl vîd și acum. Mișca dintr-un colț de piine și... minca mingea. De atunci mi-am dat seama că fotbalul e viața lui!”

Cîtă dreptate ai avut, nea Ilie!

Marius POPESCU

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

5. ITALIA: de șase ori finalistă și de două ori campioană mondială

● O echipă nouă, viguroasă, cu aspirații mari ● 36 preselecționați în vederile lui Valcareggi ● Se va utiliza tot tactica lui Pozzo?

Înainte de a vorbi despre prezența Italiei în turneul final al celui de a IX-a ediții a Cupei Jules Rimet, ni se pare interesant să sintetizăm drumul „squadră azzurra” în cele șapte ediții la care s-a aliniat (în prima ediție, desfășurată în Uruguay, Italia n-a fost prezentă). De șase ori echipa Italiei a ajuns în turneul final al competiției și doar o singură dată, în 1958, în momentul culminant al crizei fotbalului italian, ea a fost eliminată înainte de a ajunge la faza finală de către Irlanda de Nord, o echipă care, dacă circumstanțe imprevizibile nu ar fi acționat în favoarea ei, putea să fie eliminată de italieni cu extremă ușurință. Așadar, de șase ori în turneul final și de două ori cîștigătoare a Cupei: în 1934 la Roma și în 1938 la Paris. Aceasta a fost decenul de maximă strălucire pentru „squadră azzurra” condusă de acel mag autentic care a fost: regretatul Vittorio Pozzo, un tehnician deosebit, un intelectual desăvîrit.

Cel mai popular fotbalist al Italiei, Gianni Rivera, va fi prezent cu siguranță în Mexic, unde italienii vor încerca câștigarea definitivă a „Cupei Jules Rimet”

O dată a deosebită: echipa Italiei în turneul final: în fața Coreei, la ediția „engleză” a Cupei Jules Rimet. Este o întîmplare recentă pe care tot și-o amintesc, așa că nu are rost s-o readucem în discuție. Iată istoria participărilor echipei Italiei în turneele finale ale C.M. (între paranteze — țara gazdă).

1930 (Uruguay) — Italia nu participă.

1934 (Italia) — Italia — Statele Unite 7-1; Italia — Spania 1-1; Italia — Spania 1-0; Italia — Austria 1-0; Italia — Cehoslovacia 2-1, după prelungiri.

1938 (Franța) — Italia — Norvegia 2-1, după prelungiri; Italia — Franța 3-1; Italia — Brazilia 2-1; Italia — Ungaria 4-2.

1950 (Brazilia) — Suedia — Italia 3-2 (optimi de finală); Italia — Paragvay 2-0.

1954 (Elveția) — Optimi de finală: Elveția — Italia 2-1; Italia — Belgia 4-1; meci de baraj Elveția — Italia 4-1 (calificată Elveția).

1962 (Chile) — Optimi de finală (două echipe calificîndu-se în sferturi): Italia — R.F.G. 2-0; Chile — Italia 2-0; Italia — Elveția 3-0; Calificate: R.F.G. și Chile.

1966 (Anglia) — Optimi de finală (două echipe calificîndu-se în sferturi): Italia — Chile 2-0; U.R.S.S. — Italia 1-0; R.P.D. Coreeană — Italia 1-0; Calificate: U.R.S.S. și R.P.D. Coreeană.

„s-a dovedit mult mai ușoară decît se credea și acest lucru a fost confirmat de prima victorie obținută de azzurri în partida desfășurată la Cardiff (23 octombrie) împotriva Țării Galilor (scor 1-0). Meciul egal de la Berlin în fața R.D.G. (2-2) întărea senzația că pentru Italia situația se limpezise și că pasapoartele pentru Mexic erau deja obținute. Următoarele partide desfășurate în Italia (3-1 cu Tara Gallor și 3-0 cu R.D.G.) au confirmat prima impresie. Acum Italia se pregătește fizic și psihologic pentru deplasarea în țara azeitilor. Nimeni nu-și face iluzii. Se știe că este valoarea adversarilor (în frunte, dar nu este exclusă posibilitatea ca azzurri să depășească orice obstacol.

GRUPA A III-A

Tara Gallor — ITALIA 0-1 (Riva); R.D.G. — ITALIA 2-2 (Voxel) și Kretschke, respectiv Riva 2); R.D.G. — Tara Gallor 2-1; Tara Gallor — R.D.G. 1-3; ITALIA — Tara Gallor 4-1 (Riva 3 și Mazzola, respectiv England); ITALIA — R.D.G. 3-0 (Marzola, Domenghini, Riva).

CLASAMENT

1. Italia 4 3 1 0 10 — 3 7
2. R.D.G. 4 2 1 1 7 — 7 5
3. Tara Gallor 4 0 0 4 3 — 10 0

Chiari și acela de a aduce în Italia „Cupa Jules Rimet”, ceea ce ar însemna cîștigarea ei definitivă.

Odată încheiată această fază eliminatorie, preocupările lui Ferruccio Valcareggi se îndreaptă spre alcătuirea lotului de jucători pentru Ciudad de Mexico. Iată lista probabililor:

PORTARI: Albertosi (Ca-

gliari, 30 ani), Fabbio Cuccini (Milan, 34 ani), Franco Superchi (Fiorentina, 25 ani), Lido Vieri (Inter, 30 ani), Dino Zoff (Napoli, 27 ani). APĂRĂTORI LATERALI: Angelo Anquilletti (Milan, 26 ani), Tarcisio Burgnich (Inter, 30 ani), Giacinto Facchetti (Inter, 27 ani), Giuseppe Longoni (Fiorentina, 27 ani), Fabrizio Poletti (Torino, 26 ani), Tazio Roversi (Bologna, 22 ani). APĂRĂTORI CENTRALI: Giuseppe Brizi (Fiorentina, 27 ani), Francesco Morini (Juventus, 25 ani), Giorgio Puia (Torino, 31 ani), Roberto Rosato (Milan, 26 ani). LIBERO: Ugo Ferrante (Fiorentina, 24 ani), Sandro Salvadori (Juventus, 30 ani). MIJLOCĂȘI: Mario Bertini (Inter, 25 ani), Pier Luigi Cera (Cagliari, 28 ani), Salvatore Esposito (Fiorentina, 21 ani), Ivan Gregori (Bologna, 22 ani). ATACANTI: Piero Anastasi (Juventus, 21 ani), Gianni Bui (Verona, 29 ani), Giacomo Bulgarelli (Bologna, 29 ani), Luciano Chiarugi (Fiorentina, 22 ani), Giancarlo de Sisti (Fiorentina, 26 ani), Angelo Domenghini (Cagliari, 28 ani), Giovanni Lodetti (Milan, 27 ani), Antonio Juliano (Napoli, 26 ani), Sandro Mazzola (Inter, 27 ani), Claudio Merlo (Fiorentina, 23 ani), Pierino Prati (Milan, 23 ani), Luigi Riva (Cagliari, 25 ani), Gianni Rivera (Milan, 26 ani), Giuseppe Savoldi (Bologna, 22 ani). Acestora li se adaugă un jucător care-și impune candidatura, Alessandro Vitali (Lanerossi Vicenza, 24 ani), actualul golgeter al diviziei A.

În sfîrșit, câteva cuvinte despre caracteristicile jocului echipei abalstrilor. În meciurile cu Tara Gallor și R.D.G., ei s-au impus cu un joc pe care specialiștii autorizați îl numesc „fotbal în stil italian”. De fapt, este vorba de tactica aplicată de Pozzo la Roma și Paris — joc pe contrepied. Si nu cred că mai este cazul să-l explicăm. Cititorii români îl cunosc foarte bine. Un joc în care este nevoie de o apărare ermetică, susținută de un atac cu jucători de clasă (vezi Riva, Prati, Mazzola, Domenghini, Anastasi etc.). Va rezista apărarea italiană ca pe vremuri? Sau Facchetti, Burgnich și ceilalți se vor inclina sub povara timpului? La aceste întrebări va răspunde turneul final de la Ciudad de Mexico.

Cesare TRENTINI
correspondentul nostru în Italia

Pregătirile lotului național de juniori de perspectivă

În perioada de vacanță școlară (22 decembrie 1969 — 10 ianuarie 1970) componenții lotului național de juniori de perspectivă se vor pregăti în comun, sub conducerea antrenorilor C. Ardeleanu și V. Băluțiu.

Federația română de fotbal a convocat, pentru această pregătire, pe următorii juniori: Brebenel și Cojocaru (Comerțul Brăila), Carnoci (Veința Zalău), I. Gabriel și Stoica (Steaua București), Ciucă (Rapid

București), Aileni și Carabulea (Central 23 August București), Sandu (Sc. sp. nr. 2 București), Oancea (Sc. sp. Brasov), Deacu și Sămăreanu (Dinamo București), Camaralis (Metalul Hunedoara), Pap și Somăteanu (A.S. Armata Tg. Mures), Mihalic (Minerul Baia Mare), Domose (Univ. Craiova), Mustafa (Marina Mangalia), Boloni (Chimica Tirnăveni), Dănilă (S. Amarand (Politehnica Iași).

IN AL DOILEA MECI DE HANDBAL

SEVERĂ INFRÎNGERE (12-0)

CEHOSLOVACIA - ROMÂNIA 15-15 (8-8)

OSTRAVA, 18 (prin telefon). Așadar și în ultimul meci al...

tidă a fost mai rapidă decât prima înfrînșă și, cu un total...

Dinamo Bacău bate cu insistență la poarta sferturilor de finală ale „C.E.T.”

GLASGOW, 18 (prin telefon). — Ora țirzie la care s-a încheiat meciul dintre...

părți din public. Ca să nu mai vorbim de valoarea și vitalitatea adversarului...

Trecuse mai bine de o oră de la ultimul fluier al arbitrului. Jucătorii dinamoviști...

Fără îndoială, băcăuanii s-au așteptat că vor avea la Kilmarnock un meci foarte greu...

În acele momente, de judecată la rece, ne-am dat parcă și mai bine seama de valoarea rezultatului...

În fața acestei situații, echipa băcăuană a trebuit să se rezume la un joc mai mult de apărare și, într-adevăr...

Tinerii noștri judoka, la „Cupa speranțelor olimpice”

Un număr de 10 judoka — lotul speranțelor noastre olimpice — a plecat aseară spre Berlin unde, între 20 și 21 decembrie...

ritorii. Cea mai convingătoare probă a constituit-o desigur, recentul campionat național de seniori desfășurat la Timișoara...

România - R.D. Germană 1-1 (1-0, 0-1, 0-0)

(Urmare din pag. 1) fost sesizate și neutralizate la timp. Meciul a fost dîr, hotărît, bîrbătesc...

Stefanov L. Iordan - Gheorghiu. R.D. GERMANĂ: Kolbe (Hirsche), Dewitz - Plotka, Slapke - Braun, Fuchs - Kark - Hiller, Nicky - Mann - Frusa, Nicky - Zeische - Rohrbach...

A RUGBYȘTILOR ROMÂNI LA BRIVE

BRIVE, 18 (prin telefon). În corespondența anterioară subliniam faptul că, din foarte multe motive, meciul de la Brive va însemna o încercare extrem de dificilă pentru rugbyștii români...

meritat incontestabil victoria. Ei au știut să acopere mai bine terenul și, în general, să atace mai de cis. Partida a arătat de la început intenția ambelor echipe de a practica un rugby modern...

făcut eforturi deosebite și ne este greu să evidențiem pe vreunul dintre fundași. Totuși, nu putem omite să remarcăm comportarea și reacțiunile a portarului Chiță, care în nenumărate rânduri a avut intervenții excelente...

Miercuri seara dinamoviștii au dat dovadă de o mare putere de luptă, de o dăruire totală în joc, cum rar ne-a fost dat să vedem la echipele românești în partidele disputate în străinătate...

C. FIRANESCU Don GARLEȘTEANU Formățiile: Selecționata franceză Brive: A. Marot; Salere, M. Marot, Marty, Cantoni; Romeu, Puget; Combeuil, Esplüssas, Yachvili; Garrigues, Morel; Sauret, Azolin, Rougerie; Selecționata divizionară română: Marinescu; Nica, Irimesciu, Dragomirescu, Suciu; Nicolescu, Florescu; Demian, Râșcanu, Ciobănel; Țuțuianu, Șerban, Dinu, Iorgulescu, Stoica.

Ciștigînd balonul la tușă, înaintașii francezi au organizat prompt un eficace „loose-man”. Pot fi recunoscuți (de la stînga spre dreapta) francezii Iraçabal, Azarète (cu spatele), Bastiat (cu minca) și Dauga, precum și românii, Șerban, Dinu (nr. 3) și Demian (în alb - românii). Faza a fost înregistrată în partida Franța-România, de la Tarbes.

TELEX • TELEX • TELEX • TELEX

Boxerul italian Franco Zurlo este noul campion european profesionist al categoriei cocos. În meciul desfășurat la Taurianova (Reggio Calabria) el l-a deposedat de centură pe fostul deținător al titlului, spaniolul Minou Ben Ali. Întîlnirea a fost deosebit de pasionată și la sfîrșitul celor 15 rînduri oficialii l-au proclamat învingător la puncte pe boxerul italian.

Cursa ciclistă de șase zile desfășurată pe velodromul acoperit din Amsterdam l-a revenit cuplului Peter Post (Olanda) - Romanin de Loof (Belgia), care a totlatizat 436 p.

sportul în lume

Debut victorios al hocheiștilor sovietici în Canada

MONTREAL, 18 (Agerpres). Selecționata de hochei pe gheață a U.R.S.S. și-a început turneul în Canada jucînd la Winnipeg cu reprezentativa țării. Hocheiștii sovietici au terminat învingători cu scorul de 5-3 (2-0, 1-2, 2-1). Echipa U.R.S.S. va mai sustine alte șase partide în orașele Vancouver, Victoria, Toronto și Winnipeg.

România - Franța 4-3, la haltere

Miercuri seara la Paris, echipa de haltere a României a obținut un frumos succes, cîștigînd cu 4-3 înfrînșura cu reprezentativa Franței. Victoriile formației române au fost realizate de Z. Fiat, V. Bădescu, F. Balas și S. Pintilie. Iată rezultatele pe categorii: CAT. COCOȘ - Z. Fiat 317,5 kg (105 - 92,5 - 120); Bautois (Franța) 280 kg; CAT PANĂ - V. Bădescu 342,5 kg (110 - 100 - 132,5); Maurat (Franța) 290 kg;

CAT. USOARĂ - F. Balas 395 kg (135 - 110 - 150); Pauran (Franța) 357,5 kg; CAT. SEMIȚUCIE - Terme (Franța) 420 kg; Tudor 360 kg; CAT. MIȚUCIE - S. Pintilie 412,5 kg (130 - 122,5 - 160); Robin (Franța) 405 kg; CAT. SEMIGREA - Gourier (Franța) 480 kg; M. Cristea 422,5 kg; CAT. GREA - Foulletier (Franța) 480 kg. La această categorie echipa României nu a avut reprezentant.

„La Libre Belgique” - CONCLUZII LA „AVENTURA MEXICANĂ” A RECORDULUI OREI

„Aventura mexicană” a lui Ferdinand Bracke, care a alimentat atît de abundent croniclele cicliste, merită o punere la punct. Comentarii de presă, toți martorii triplului eșec al lui Bracke din Ciudad de Mexico, se pare că au reușit, informînd corect publicul asupra circumstanțelor extrem de particulare ale operațiunii, să evite sarcasme nedrepte la adresa ciclistului. Publicul, care era gata să judece foarte sever eșecurile lui Bracke, a înțeles prin la urmă că alergătorul belgian a fost mai curînd o victimă decît un învins.

cordul orei a fost plăsat la locul lui adevărat: primul în ierarhia dificultăților sportului ciclist. Este un efort care cere foarte multe calități și pe care numai campioni autentici pot să-l realizeze.

Este adevărat, Bracke nu era temperamentalul unu veritabil campion, dar este tot atît de adevărat că nimeni nu a pregătît recordul orei cu atîtă minuțiozitate ca el. După timpurile realizate la Anvers și strălucita sa performanță din finala campionatului mondial, Bracke pornea cîștigător sigur în această întrecere cu recordul orei. Mulți și-au imaginat chiar că e suficient să iasă pe pistă pentru a triumfa. Dar, datorită eșecurilor lui, se poate afirma acum că recordul orei a fost plăsat la locul lui adevărat: primul în ierarhia dificultăților sportului ciclist. Este un efort care cere foarte multe calități și pe care numai campioni autentici pot să-l realizeze.

În preajma plecării lui Bracke spre Mexic, unii și-au imaginat că cei 50 km pe oră vor fi atinși, dacă nu chiar depășiiți. Trebuie să se știe că unii specialiști ca Maurice Archambaud, care i-a consacrat recordului orei partea cea mai însemnată a carierei sale, i-au trebuit cinci ani și-a atins țelul. Alți campioni cu mare prestigiu, Coppi și Anquetil, au reușit să cîștige doar cîteva sute de metri asupra predecesorului lor. Nu chiar miline va fi atinsă limita celor 50 km pe oră...

FOTBAL-MERIDIANE

SCORURI STRINSE IN CUPA EUROPEANĂ A TIRGURILOR În turul trei conținînd pentru „Cupa europeană a tirgurilor” echipele engleze Newcastle United și Southampton au terminat la egalitate: 0-0. Jocul, care a

avut loc la Newcastle a fost urmărit de peste 25 000 de spectatori. În general, partida a avut de suferit din cauza ninsorii abundente care a căzut în repriza a doua. În cadrul aceleiași competiții, Anderlecht, care a jucat pe teren propriu, a învins cu scorul de 1-0 (1-0) pe Dunfermline (Scoția). Unicul punct a fost marcat în minutul 43 de Devrindt.

La Rouen, formația locală FC. Rouen a terminat nedecis: 0-0 cu Arsenal Londra.

IMPOTRIVA ACTELOR DE VANDALISM O comisie de anchetă, din care vor face parte și reprezentanți ai federației engleze de fotbal, va studia posibilitățile ca în viitor să fie evitate pe stadioanele de fotbal actele de vandalism ale unor spectatori certaiți cu morala cetățenească. Printre măsurile propuse se numără: înlocuirea peluzelor cu locuri în picioare prin montare de scaune, urmărirea imediată prin justiție a celor inculpați în scandal, vînzarea băuțurilor să se facă în ambalaj de plastic și nu de sticlă etc. Se va stabili ca deciziile arbitrilor să fie absolut respectate. Se preconizează luarea de măsuri și împotriva jucătorilor care facilitează provocarea scandalurilor.

Foreman în serie!

NEW YORK, 18 (Agerpres). Campionul olimpic de box la categoria grea, americanul de culoare George Foreman, continuă seria succesei ca profesionist. Într-un meci desfășurat la Madison Square Garden din New York, el l-a învins la puncte, după 10 reprize, pe Levi Forte. Acesta a fost cel de al 12-lea succes consecutiv al lui Foreman, care este neînvinș în carieră. Este pentru prima oară cînd Foreman cîștigă la puncte, deoarece cele 11 meciuri precedente le încheiase cu victorii repute înainte de limită.

4 învingători în turneul de șah de la Belgrad!

BELGRAD, 18 (Agerpres). Turneul internațional de șah de la Belgrad s-a încheiat cu victoria marilor maeștri Lev Polugaevski (U.R.S.S.), Svetozar Gligoric, Bora Ivkov și Milan Matulovici (toți Iugoslavia), clasati la egalitate cu cîte 10 p. l-au urmat în clasamentul Lengyel (Ungaria), Gheller (U.R.S.S.), Botvinnik (U.R.S.S.) 8 1/2 p. Suttles (Canada), Matanovici (Iugoslavia) 6 1/2 p etc. În ultima rundă Botvinnik l-a învins pe Suttles, iar Ostolci a cîștigat la Șahovici. A fost desemnată remiza în partidele Janosevici - Polugaevski, Matanovici - Gligoric, Ivkov - Matulovici, Hecht - Gheller și Buklic - Lengyel.

Handbalistiîi bucureșteni învinși la Kiel

MÜNCHEN, 18 (Agerpres). Continuîndu-și turneul în R.F. a Germaniei, echipa masculină de handbal a orașului București a jucat la Kiel cu o selecționată locală. Gazdele au terminat învingătoare cu scorul de 18-12 (7-6). Cel mai eficace jucător român a fost Cristian, care a marcat 4 goluri.

Tragerea la sorti în C. C. E. la baschet

La München a avut loc tragerea la sorti a grupelor sferturi de finală ale „Cunei campionilor europeni” la baschet. În competiția masculină, cele opt echipe calificate au fost împărțite în două grupe, după cum urmează: Grupa A: Slavia Praga, Akademik Sofia, Racing Bell Malines, Real Madrid; Grupa B: T.S.K.A. Moscova (deținătoarea trofeului), A.S. Villeurbanne, Ignis Varese, Steaua Roșie Belgrad. Se va juca sistemul turnee (tur-retur), meciurile urmînd să se dispute în perioada 15 ianuarie - 26 februarie. Primele două formații clasate în fiecare grupă se vor califica pentru semifinalele competiției. Finala se va desfășura la 9 aprilie la Sarajevo.

Aflux de turiști cu prilejul C. M. de schi din Tatra înaltă

PRAGA, 18 (Agerpres). — Cu prilejul unei conferințe de presă, ing. M. Polocsek, secretarul oficiului de turism din Cehoslovacia, a anunțat oficial că peste 50 000 de turiști de peste hotare și-au manifestat intenția de a urmări între 14 și 22 februarie 1970 campionatele mondiale de schi (probe nordice) care vor avea loc în muntii Tatra. La campionate vor participa peste 400 de schiori din 25 de țări. Pînă în prezent și-au cerut acreditările la campionate 300 de ziaristi, radioreporteri și crainici de televiziune.

Recordul mondial la decatlon continuă să fie comentat...

Discuțiile pe marginea noului record mondial de decatlon continuă. Astfel, la Los Angeles, americanul Bill Toomey, profesor de istorie și de limba engleză la colegiul din Santa Barbara, proaspăt recordman mondial cu 8 417 p. le-a declarat reprezentanților presei că, departe de a se limita pe plan sportiv la această performanță, se va căsători zilele acestea și, imediat apoi, va participa la o serie de concursuri pe teren acoperit din S.U.A. La München, fostul recordman mondial, vestgermanul Kurt Bendlin, le-a anunțat ziaristilor din R. F. a Germaniei că în mai puțin de doi ani, ca urmare, desigur, a unor antrenamente foarte serioase, va fi capabil să redevină recordman mondial...